

150

115

Niech swoją drogą idzie świat

1. Niech swo - ją dro - gą i - dzie świat, nie dla mnie dro - ga

ta; ja mu - szę dą - żyć w Pań - ski ślad, ja mu - szę dą - żyć

w Pań - ski ślad, bo tam po - win - ność ma.

1. Niech swoją drogą idzie świat,
nie dla mnie droga ta;
[:ja muszę dążyć w Pański ślad,:]
bo tam powinność ma.

2. Rozkoszy świata nie chcę znać,
nie nęci złoto mnie.
[:Przy Panu będę wiernie stać,:]
do Pana modlić się.

3. A choć na mojej drodze znój
i czyha zdradny wróg;
[:obroni mnie Zbawiciel mój,:]
wysłucha dobry Bóg.

4. Lecz kiedy przyjdzie drogi kres,
gdy minie chwila zła,
[:to Pan w nagrodę moich łez,:]
koronę chwały da.

5. Bo w Panu jest miłości toń,
radosny z Panem ból,
[:więc wierzę, że mi poda dłoń,:]
w potrzebie Zbawca Król.